

Trein

Een trein vertrok van hier en ging ...
en rijdt door mijn herinnering.
Die trein gaat weg en komt niet aan
en zal door heel mijn leven gaan.

Ik sta op 't stil perron en wacht;
er komt geen einde aan de nacht.

Ik wacht – en hoor – en zie altijd
de trein die door mijn hersens rijdt
en blijf het kind, dat elke nacht
aan 't einde van de spoorlijn wacht.

De trein uit mijn herinnering,
die regelrecht de hel in ging.

Weer sta 'k op het perron en zacht
vertrekt de trein, ook deze nacht.
En eind'lijk stap ik en en rijd
ik mee tot in de eeuwigheid.

De trein die door mijn hersens rijdt,
op weg naar de vergetelheid.